

GEBRUIK VAN DE BEDRIJFSWAGEN VOOR PRIVÉ-DOELEINDEN

Wanneer een werkgever een bedrijfswagen ter beschikking stelt van haar werknemers of bedrijfsleiders, staat ze hen meestal ook toe deze bedrijfswagen voor privé-doeleinden te gebruiken. Het voordeel dat voortvloeit uit het privé-gebruik van een bedrijfswagen maakt een voordeel van alle aard uit dat onderworpen is aan belasting en een aan de RSZ te betalen CO₂-taks.

I FISCAALRECHTELIJKE ASPECTEN

1 Voor de verkrijger

Het gebruik van een bedrijfswagen voor privé-doeleinden maakt een belastbaar voordeel van alle aard uit in hoofde van de verkrijger.

1.1 Raming van het belastbaar voordeel

Het belastbaar voordeel is gelijk aan het aantal voor persoonlijk gebruik afgelegde kilometers, inclusief de verplaatsingen tussen de woonplaats en de vaste werkplaats, vermenigvuldigd met het CO₂-uitstootgehalte per kilometer van het ter beschikking gestelde voertuig. De uitkomst wordt vervolgens vermenigvuldigd met de coëfficiënt CO₂-eur¹. Deze coëfficiënt bedraagt 0,00216 EUR per gram CO₂ voor voertuigen met een benzine-, LPG- of aardgasmotor, en 0,00237 EUR per gram CO₂ voor voertuigen met een dieselmotor. Deze coëfficiënten zullen elk jaar aangepast worden aan de evolutie van het indexcijfer.

De voertuigen waarvoor geen gegevens met betrekking tot de CO₂-uitstootgehalten beschikbaar zijn bij de dienst voor inschrijving van de voertuigen worden, indien het gaat om voertuigen met een benzine-, LPG- of aardgasmotor gelijkgesteld met voertuigen met een CO₂-uitstootgehalte van 205 gram per kilometer en indien het voertuigen met een dieselmotor betreft, gelijkgesteld met voertuigen met een CO₂-uitstootgehalte van 195 gram CO₂ per kilometer.

¹ Nieuw artikel 36 WIB 92 en nieuw artikel 18, §3, punt 9 KB/WIB

Het voordeel per kilometer mag nooit lager zijn dan 0,10 EUR (hetgeen overeenstemt met een uitstoot van minder dan 50 g/km.).

Sinds 1 januari 1993, is een absoluut minimum van 5.000 kilometers privé-gebruik van toepassing, van zodra de verkrijger het voertuig voor privé-doelinden gebruikt (indien het voertuig niet gedurende twaalf maanden ter beschikking wordt gesteld, mag het minimum van 5.000 kilometers *pro rata temporis* verminderd worden).

Sinds enkele jaren bepaalt een circulaire van de belastingadministratie dat het belastbaar voordeel forfaitair wordt vastgesteld op basis van 5.000 kilometer voor wie hoogstens 25 kilometer (enkele rit) van zijn werk woont en op basis van 7.500 kilometer voor wie meer dan 25 kilometer (enkele rit) van zijn werk woont². Deze maatregel heeft tot doel de controles te vereenvoudigen alsook de belastingplichtige een grotere rechtszekerheid te bieden.

Voorbeeld:

Een werknemer heeft een bedrijfswagen met een dieselmotor en een CO₂-uitstoot van 145 gram per kilometer. Wanneer de afstand tussen de woonplaats en de vaste werkplaats van de werknemer maximum 25 km bedraagt, dan zal het voordeel van alle aard, op basis van de nieuwe waarderingsregels, 1.718,25 EUR per jaar kunnen bedragen (namelijk 5.000 x 145 x 0,00237 EUR).

Er zal echter moeten worden nagegaan of er geen buitengewone omstandigheid is die zich verzet tegen de toepassing van het forfait van 5.000 km.

Indien de belastingplichtige geen vaste werkplaats heeft of indien zijn woon- en werkplaats samenvallen, dan wordt het belastbaar voordeel van alle aard berekend op basis van het wettelijke minimum van 5.000 km, voor zover hij uiteraard de bedrijfswagen gebruikt voor privé-verplaatsingen.

Bij handelsvertegenwoordigers zonder vaste plaats van tewerkstelling bijvoorbeeld, wordt het voordeel van alle aard bijgevolg aan de hand van dit wettelijk minimum van 5.000 km vastgesteld.

Of een plaats van tewerkstelling een vaste plaats van tewerkstelling is, werd traditioneel door de belastingadministratie aan de hand van eerder vage criteria beoordeeld: “het geheel van feitelijke en juridische omstandigheden die eigen zijn aan elk geval afzonderlijk, zoals de bepalingen van de arbeidsovereenkomst, andere contractuele en reglementaire bepalingen met betrekking tot de

² Circulaire nr Ci.RH.241/561.364 (AOIF nr. 8/2004) van 5 februari 2004 – www.fisconet.be.

beroepswerkzaamheid van de werknemer, zijn taak- en functieomschrijving, de frequentie en de regelmaat van zijn verplaatsingen naar eenzelfde plaats van tewerkstelling enz.”³.

Aangezien deze criteria in de praktijk weinig werkzaam bleken, heeft de belastingadministratie in een recente circulaire daar een meer objectief criterium aan toegevoegd: als een vaste plaats van tewerkstelling moet worden aangemerkt “de plaats waar de aanwezigheid van de werknemer gedurende het belastbare tijdperk 40 dagen of meer bedraagt. Deze 40 dagen moeten niet noodzakelijk op elkaar volgen.”⁴ De Minister van Financiën heeft gepreciseerd dat dit criterium van toepassing is op alle werknemers, dus niet enkel op handelsvertegenwoordigers.

Bovendien preciseert de belastingadministratie in de circulaire dat “wanneer een werknemer zich verplaatst van zijn woonplaats naar een plaats van tewerkstelling die niet de belangrijkste plaats van zijn beroepsactiviteit is maar waar hij 40 dagen of meer aanwezig is, deze plaats van tewerkstelling als vast (zal) worden beschouwd en een voordeel van alle aard rekeninghoudend met deze vaste plaats van tewerkstelling (zal) moeten berekend worden.”⁵

Wanneer dus de afstand tussen de woonplaats en de eigenlijke vaste werkplaats beperkt is tot 25 km. enkele rit, maar de belastingplichtige voor zijn beroep langer dan 40 dagen aanwezig is op andere werkplaatsen die al dan niet meer dan 25 km. van zijn woonplaats verwijderd liggen, dan moet het belastbaar voordeel van alle aard pro rata worden berekend, rekening houdend met de diverse mogelijke vaste plaatsen van tewerkstelling. Enkel de plaats waar de werknemer gedurende minder dan 40 dagen van het belastbare tijdperk aanwezig is, wordt niet als vaste plaats van tewerkstelling beschouwd. Het moet daarbij, volgens de Minister van Financiën, om een wezenlijke vorm van tewerkstelling gaan, hetgeen de aanwezigheid gedurende slechts een korte tijd per dag uitsluit.

In de praktijk betekent dit dat de werkgever voor iedere werknemer nauwkeurig het aantal dagen dient bij te houden op elke plaats van tewerkstelling van de werknemer in kwestie, voor zover de aanwezigheid van de werknemer op die plaats niet slechts van korte duur is. Desgevallend zal het voordeel van alle aard moeten herberekend worden, van zodra de 40 dagen-grens overschreden is.

Opgemerkt dient te worden dat de werkgever, ondanks de circulaires, best een akkoord met de belastingadministratie kan sluiten met het doel om het aantal afgelegde kilometers voor privé-doeleinden forfaitair te bepalen. In bepaalde specifieke gevallen kan een dergelijk akkoord erg nuttig zijn.

³ Com. IB. 1992 nr. 36/144 en 66/7.3

⁴ Circulaire nr. Ci.RH.241/573.243 (AOIF 46/2007) dd. 06.12.2007

⁵ Circulaire nr. Ci.RH.241/573.243 (AOIF 46/2007) dd. 06.12.2007

1.2 Vermindering van het belastbaar voordeel

Het belastbaar voordeel wordt verminderd ten belope van de persoonlijke bijdrage van de werknemer in de kosten van de bedrijfswagen. Wanneer een werknemer of bedrijfsleider aan de werkgever huur betaalt voor het gebruik van de bedrijfswagen voor privé-doelinden, wordt het belastbaar voordeel van alle aard, zoals bepaald door de hierboven vermelde regels, met deze bijdrage verminderd.

Voorbeeld:

Een werknemer woont op 35 kilometer van zijn werk en beschikt over een bedrijfswagen met een dieselmotor en een CO₂-uitstoot van 160 gram per km. welke hij voor privé doeleinden kan gebruiken. Indien deze werknemer aan zijn werkgever een bedrag van 2.844 EUR per jaar betaalt ($7500 \times 160 \times 0,00237 = 2.844$ EUR of 237 EUR per maand), dan zal hij niet worden belast op dit voordeel.

Op basis van een uitzonderingsbepaling in de hoger vermelde circulaire dient er met het *werkelijke* aantal privé-kilometers rekening te worden gehouden indien de werknemer een bijdrage per afgelegde privé-kilometer betaalt op basis van een aantal kilometers dat hoger ligt dan de forfaitaire grenzen van 5.000 of 7.500 km én indien deze bijdrage *volledig* in mindering wordt gebracht van het voordeel.

De persoonlijke bijdrage van de werknemer kan verschillende vormen aannemen. Meestal doet de werkgever een inhouding op het nettoloon van de werknemer of reikt hij een factuur uit voor het privégebruik van de wagen. Ook andere vormen van eigen bijdragen zijn mogelijk, zoals bijvoorbeeld het betalen van de brandstofkosten, de verzekeringspremies burgerlijke aansprakelijkheid, extra opties, enz. De verzekeringspremies voor stoffelijke schade worden door de fiscale administratie evenwel niet als eigen bijdrage aanvaard⁶.

1.3 Aftrek woon-werkverkeer

De kosten die betrekking hebben op de verplaatsingen tussen de woonplaats en de vaste werkplaats worden op het vlak van het fiscaal recht beschouwd als kosten eigen aan de werknemer en moeten bijgevolg in aanmerking genomen worden ter bepaling van het belastbaar voordeel van alle aard.

De kosten van het woon-werkverkeer mogen niettemin door de belastingplichtige als beroepskosten worden afgetrokken, doch slechts tegen 0,15 EUR per kilometer.⁷ Deze regel zal evenwel slechts van toepassing zijn op werknemers of bedrijfsleiders die geen gebruik maken van de aftrek van forfaitaire beroepskosten.

⁶ Com. I.B. nr. 36/142

⁷ Artikel 66, §4 WIB 1992.

Indien de belastingplichtige kiest voor de aftrek van forfaitaire beroepskosten, zal hij de kosten die betrekking hebben op de verplaatsing tussen de woonplaats en de vaste plaats van tewerkstelling niet kunnen aftrekken. Voor zover het bedrag van het belastbaar voordeel van alle aard echter correct wordt opgesplitst op de fiscale fiche 281.10 tussen enerzijds het gedeelte van het voordeel dat overeenstemt met het traject tussen de woonplaats en de werkplaats (“tussenkost van de werkgever in de reiskosten van de woonplaats naar de plaats van tewerkstelling”) en anderzijds het gedeelte van het voordeel dat overeenstemt met werkelijk voor privé-doeleinden afgelegde verplaatsingen (rubriek “voordeel van alle aard”), zal eerstgenoemde post in hoofde van de werknemer van belastingen vrijgesteld zijn ten belope van maximum 350 EUR⁸ per jaar. Deze regeling geldt evenwel enkel voor bezoldigde werknemers en niet voor bedrijfsleiders.

In de praktijk komt de aftrek van de werkelijke persoonlijke autokosten eerder zelden voor.

1.4 Aangifte van het belastbaar voordeel

Het voordeel van alle aard ingevolge het privé-gebruik van de bedrijfswagen dient vermeld te worden op de individuele fiche 281.10 (werknemer) of 281.20 (bedrijfsleider). Indien geen fiscale fiches worden opgemaakt, loopt de werkgever het gevaar de belasting op geheime commissielonen van 300 %, te vermeerderen met de aanvullende crisisbijdragen, te moeten betalen.

2 Voor de werkgever

Voor de fiscale behandeling in hoofde van de werkgever moet er een onderscheid gemaakt worden tussen de kilometers die afgelegd worden voor rekening van de werkgever en de kilometers die voor privé-doeleinden worden afgelegd.

⁸ Bedrag voor aanslagjaar 2011 (inkomsten 2010) (artikel 38, 9° WIB 1992).

2.1 Gebruik voor rekening van de werkgever

Alle kosten die verband houden met het gebruik van het voertuig voor rekening van de werkgever zijn aftrekbaar voor de werkgever. De aftrek is beperkt tot een bepaald percentage dat varieert naargelang de CO₂-uitstoot van de wagen⁹. Vanaf 1 januari 2010 gelden de volgende percentages:

CO ₂ -uitstoot (in gram CO ₂ per km.)		Aftrekpercentage
<i>diesel</i>	<i>benzine</i>	
tot 60	tot 60	100%
> 60 tot 105	> 60 tot 105	90%
> 105 tot 115	> 105 tot 125	80%
> 115 tot 145	> 125 tot 155	75%
> 145 tot 170	> 155 tot 180	70%
> 170 tot 195	> 180 tot 205	60%
> 195 (of onbekend)	> 205 (of onbekend)	50%

Voor voertuigen die een uitstoot hebben van 0 gram CO₂ per kilometer (bijv. elektrische wagens) bedraagt het aftrekpercentage 120%.

Voor auto's waarvoor er geen officiële emissiecijfers beschikbaar zijn, is het laagste aftrekpercentage van 50% van toepassing. Die regel is van belang voor oudere auto's, maar ook voor auto's die ingevoerd zijn van buiten de EU en van een type waarvoor geen officiële Europese technische specificaties bekend zijn.

Deze aftrekpercentages gelden enkel voor werkgevers-vennootschappen. Voor zelfstandigen geldt in alle gevallen een aftrekbeperking van 75 %.

Let op: sinds 1 januari 2010 is de aftrek van de brandstofkosten beperkt tot 75% (zowel voor werkgevers-vennootschappen, als voor zelfstandigen). De financieringskosten en mobilfoonkosten blijven in alle gevallen aftrekbaar ten belope van 100 %.

2.2 Privé-gebruik

De kosten van het ter beschikking gestelde voertuig die verband houden met het privé- gebruik zijn integraal aftrekbaar als bezoldiging.

Om van deze aftrek te kunnen genieten, is het noodzakelijk het voordeel van alle aard te vermelden op de fiscale fiche 281.10 of 281.20.

⁹ Nieuw artikel 198*bis* WIB 1992.

2.3 Solidariteitsbijdrage

De CO₂-gerelateerde solidariteitsbijdrage, die verschuldigd is in geval van persoonlijk gebruik door de werknemer van een door de werkgever ter beschikking gesteld voertuig, mag op fiscaal vlak worden aangemerkt als een wettelijk verschuldigde sociale last die met de bezoldigingen van de personeelsleden verband houdt. De bijdrage is derhalve niet onderworpen aan de aftrekbeperkingen die van toepassing zijn op autokosten¹⁰.

3 BTW

Wanneer de werkgever aan zijn bedrijfsleiders of aan zijn personeelsleden een bedrijfswagen voor privé-doeleinden of, meer algemeen, voor andere doeleinden dan deze van de economische activiteit van de vennootschap-werkgever ter beschikking stelt, maakt dit overeenkomstig artikel 18 van het Wetboek van de BTW een dienst uit die aan BTW is onderworpen.

Volgens de administratie is op de totaliteit van het voordeel van alle aard dat voortvloeit uit het privé-gebruik van het voertuig en dat overeenkomstig de toepasselijke regels op het vlak van de inkomstenbelastingen wordt gewaardeerd, BTW verschuldigd.

Er wordt evenwel rekening gehouden met de uitgaven die niet met BTW bezwaard worden (zoals de verzekering, de verkeersbelasting, de B.I.V.). Deze uitgaven worden forfaitair geraamd op 10 %.

Het voordeel wordt bijgevolg slechts ten belope van 90 % aan BTW onderworpen.

Een administratieve circulaire bepaalt verder een berekeningsmethode, teneinde eveneens rekening te houden met de aftrekbeperking tot 50 % van de BTW, die toelaat m.b.t. het gegeven voordeel het bedrag exclusief BTW alsook de verschuldigde BTW te bepalen. Deze methode is als volgt:

$$\text{bedrag inclusief BTW} / 1,0855 = \text{bedrag exclusief BTW}.$$

Voorbeeld:

Praktisch betekent dit dat voor een belastbaar voordeel van 3.000 EUR, het bedrag exclusief BTW en de verschuldigde BTW berekend worden als volgt:

- bedrag exclusief BTW: $3.000 \text{ EUR} / 1,0855 = 2.763,70 \text{ EUR}$;
- verschuldigde BTW = $3.000 \text{ EUR} - 2.763,70 \text{ EUR} = 236,30 \text{ EUR}$.

¹⁰ *V. & A.* Kamer 2007-2008, nr. 52-011 van 3 maart 2008, p. 1.609.

De belastingplichtige is echter niet verplicht de forfaitaire berekening aan te nemen. Hij mag immers ook gebruik maken van de werkelijke kosten voor de berekening van de belastbare BTW-grondslag, indien hij deze kan bewijzen¹¹.

Wanneer de werknemer een vergoeding aan de werkgever betaalt om de bedrijfswagen voor privé-doeleinden te mogen gebruiken, wordt dit eveneens beschouwd als een “levering van diensten” die onderworpen is aan BTW. In dit geval moet de BTW in principe berekend worden aan het volle tarief op de totaliteit van de bijdrage van de werknemer. Wanneer deze bijdrage evenwel lager is dan het bedrag weerhouden als voordeel van alle aard inzake directe belastingen is de BTW verschuldigd over het weerhouden bedrag.¹²

¹¹ Aanschrijving nr. 4 van 9 mei 1996 van de BTW-administratie.

¹² Beslissing nr. E.T.112.791 dd. 12.07.2007 en Beslissing nr. ET 112.791/2 dd. 28.09.2009

II SOCIALE ZEKERHEIDSRECHTELIJKE ASPECTEN

1 Solidariteitsbijdrage gebaseerd op CO₂-uitstootgehalte

Sinds 1 januari 2005 geldt een nieuwe solidariteitsbijdrage op het privé-gebruik van firmawagens. Deze solidariteitsbijdrage werd ingevoerd door de Programmawet van 27 december 2004.

Vroeger moest de werkgever een solidariteitsbijdrage van 33 % betalen wanneer hij een firmawagen ter beschikking stelde van zijn werknemer en de werknemer deze voor privé-doeleinden mocht gebruiken. Deze solidariteitsbijdrage werd berekend in functie van de fiscale PK en de afstand woon-werk.

In het nieuwe systeem wordt de solidariteitsbijdrage berekend op grond van het CO₂-uitstootgehalte van de firmawagen.

De nieuwe solidariteitsbijdrage, die minstens 23,53 EUR per maand bedraagt, wordt berekend volgens onderstaande formule:

- voor benzinevoertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-gehalte} \times 9) - 768] : 12$
- voor dieselveertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-gehalte} \times 9) - 600] : 12$
- voor LPG-voertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-gehalte} \times 9) - 990] : 12$
- voor voertuigen met elektrische aandrijving: 23,53 EUR¹³/maand¹⁴

Zo zal bijvoorbeeld bij een benzinewagen met een CO₂-uitstootgehalte van 150 gr/km een maandelijkse solidariteitsbijdrage van 48,50 EUR verschuldigd zijn, als volgt berekend: $[(150 \times 9) - 768] : 12$. Het bedrag van de solidariteitsbijdrage wordt jaarlijks op 1 januari geïndexeerd¹⁵.

¹³ Bedrag geïndexeerd voor 2011, basisbedrag gelijk aan 20,83 EUR.

¹⁴ Wij wensen er op te wijzen dat in geval van niet-betaling van de CO₂ bijdrage de sanctie enorm zwaar kan uitvallen. Immers, naast de toepassing van andere burgerrechtelijke sancties en strafrechtelijke bepalingen, is de werkgever een forfaitaire vergoeding verschuldigd indien het bewezen is dat hij één of meerdere wagens die onderworpen waren aan de solidariteitsbijdrage niet aangegeven heeft, of indien hij één of meerdere foutieve aangiften ingediend heeft met het oog op het omzeilen van de betaling van de bijdrage of een deel ervan. Het bedrag van deze forfaitaire vergoeding is gelijk aan het dubbele van de ontdoken bijdragen (deze forfaitaire vergoeding is evenwel niet toepasselijk overeenkomstig de wettelijke bepalingen voor de periode van 1 januari 2005 tot 31 maart 2006, tenminste voorzover de werkgevers ten laatste op 30 juni 2006 de wagens hebben aangegeven en de ermee overeenstemmende bijdragebetaling hebben uitgevoerd) (in de "Onderrichtingen" van de RSZ: deze forfaitaire vergoeding is niet toepasselijk voor de periode van 1 januari 2005 tot 30 juni 2006, tenminste voorzover de werkgevers ten laatste op 30 november 2006 de wagens hebben aangegeven en de ermee overeenstemmende bijdragebetaling hebben uitgevoerd).

¹⁵ Voor 2011 moeten de bedragen vermenigvuldigd worden met 128,89 en gedeeld worden door 114,08.

Voor voertuigen waarvoor het CO₂-uitstootgehalte niet gekend is geldt een CO₂-uitstootgehalte van 182 (benzine) of 165 (diesel). Het betreft hier meestal oudere wagens waarvoor destijds geen CO₂-gegevens werden vastgelegd.

2 Voor welke firmawagens?

De nieuwe solidariteitsbijdrage is enkel verschuldigd indien de firmawagen ook voor andere dan beroepsdoeleinden is bestemd¹⁶. Dit betekent met andere woorden dat er sprake moet zijn van privé-gebruik door de werknemer.

Tijdens de parlementaire voorbereidingen werd verduidelijkt dat hiermee bedoeld wordt dat de wagen ook gebruikt wordt “buiten de gewone werkuren”. Bijgevolg is het reeds voldoende dat de werknemer de wagen gebruikt voor woon-werkverkeer opdat de solidariteitsbijdrage verschuldigd zou zijn. De RSZ is hieromtrent bijzonder restrictief in haar “Onderrichtingen” en verduidelijkt dat indien een voertuig buiten de werkuren ter beschikking blijft van de werknemer, de RSZ niet zonder meer de bewering van de werkgever zal aanvaarden dat het voertuig niet voor privé-doeleinden wordt gebruikt. Het louter bestaan binnen de onderneming, zonder meer, van een verbod op het gebruik van bedrijfswagens voor privé-gebruik is onvoldoende. De werkgever zal moeten kunnen aantonen dat er een coherent systeem wordt gehanteerd (o.a. rekening houdend met de functieomschrijving van de betrokken werknemers) en dat hij tevens effectief verboden gebruik van de bedrijfswagens controleert. Het systeem in voege moet tevens voldoende zware sancties voorzien ingeval van overtredingen¹⁸.

De firmawagen moet rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking worden gesteld door de werkgever. Dit betekent dat bijvoorbeeld de terbeschikkingstelling door een leasingmaatschappij, vergoed door de werkgever, onder het toepassingsgebied valt.

De firmawagen moet een voertuig zijn dat behoort tot de zogenaamde categorieën M1 of N1. De categorie M1 omvat de personenauto's, auto's voor dubbel gebruik en minibussen. Tot de categorie N1 behoren de auto's voor dubbel gebruik ingericht voor het vervoer van goederen, de trekkers en de lichte vrachtauto's met een maximale massa van 3.500 kg.

¹⁶ In haar “Onderrichtingen” spreekt de RSZ over “gebruik ander dan louter professioneel”.

¹⁷ De RSZ verduidelijkt tevens in haar “Onderrichtingen” dat de CO₂-bijdrage eveneens verschuldigd is voor het collectief vervoer van werknemers, tenzij mits voldaan is aan bepaalde strikte voorwaarden.

¹⁸ Dit impliceert ook dat de werkgever ervoor moet zorgen dat wanneer de werknemer voor een langere periode (meer dan één week) geen arbeidsprestaties moet leveren (bv. vakantie, ziekte), het voertuig in principe tijdens die periode niet ter beschikking van de werknemer blijft.

De RSZ verduidelijkt dat de CO₂-bijdrage verschuldigd is voor elke maand waarvoor er een bedrijfswagen ter beschikking wordt gesteld van een werknemer, en dit ook als de werknemer de wagen maar gedurende een deel van de maand heeft gebruikt. Als de werknemer van wagen verandert in de loop van de maand, dan zal de wagen die het meest gebruikt werd in aanmerking genomen worden. Als de werknemer meerdere bedrijfswagens gebruikt zonder dat het om een vervanging gaat, dan is de bijdrage verschuldigd voor elke wagen die gebruikt wordt¹⁹.

3 En wat als de werknemer betaalt voor het gebruik van de firmawagen?

Onder de vorige regeling was het een courante praktijk dat de werknemer betaalde voor het gebruik van de firmawagen. Doordat de werknemer een bedrag betaalde aan de werkgever dat overeenkwam met de waardering op basis van de fiscale PK, was er geen voordeel meer en moest er bijgevolg ook geen solidariteitsbijdrage van 33 % betaald worden door de werkgever (en moest er ook geen bedrijfsvoorheffing worden ingehouden). Volgens de regering leidde dit ertoe dat van de 300.000 firmawagens er slechts 120.000 onderworpen waren aan de (oude) solidariteitsbijdrage.

Het is vooral deze werkwijze die de regering heeft willen aanpakken met het nieuwe systeem. De nieuwe solidariteitsbijdrage zal namelijk verschuldigd zijn, ongeacht of de werknemer zelf al dan niet een financiële bijdrage levert in de financiering of het gebruik van de wagen. Het feit dat de werknemer betaalt voor het gebruik van de wagen, zal dus enkel nog een fiscaal effect hebben. Met name zal er nog steeds geen bedrijfsvoorheffing moeten ingehouden worden wanneer de werknemer het voordeel integraal betaalt aan de werkgever. De solidariteitsbijdrage zal echter wel verschuldigd zijn.

Claeys & Engels

Juni 2011

www.claeysengels.be

Dit document is bestemd om algemene informatie te geven over de fiscale en sociale zekerheidsrechtelijke aspecten van het behandelde onderwerp. Vanzelfsprekend waken wij over de betrouwbaarheid van deze informatie. Dit document bevat echter geen juridische analyse of advies en kan in geen geval de aansprakelijkheid van Claeys & Engels in het gedrang brengen.

¹⁹ Onderrichtingen voor de werkgevers, 2de kwartaal 2005, 3.3.270.